

V Domažlicích opět zaznělo Requiem

Ve čtvrtek 23. září se domažlický arciděkaný kostel opět zaplnil milovníky klasické hudby. Tento večer zaznělo v tomto chrámu Mozartovo Requiem v podání Čerchovanu, pozvaných sólistů a Komorního orchestru 18+. V roli dirigenta vystoupil Marek Vorlíček (foto).

Zrovna Requiem W. A. Mozarta je skladbou, kterou během posledních několika let můžeme nejčastěji v Domažlicích živě vyslechnout. Pravidelněji zaznívá tady jen Vánoční mše J. J. Ryby. Pokud jde o zálibu v tomto Mozartovu dílu, nejsme však žádnou výjimkou. Stojí za zmínku, že začátkem září Papežská akademie přírodních věd uspořádala pro Svatého otce koncert, na kterém zazněla tato skladba v podání padovského a benátského orchestru a sboru *Accademia della voce* z Turína. Koncert se konal na nádvoří letní papežské rezidence v Castel Gandolfo. Po jeho skončení Benedikt XVI. poděkoval všem interpretům pod vedením dirigenta Claudia Desderi, čtyřem sólistům i sboru a věnoval se pak postavě svého oblíbeného skladatele:

„Dovolte mi, abych ještě jednou promluvil o zvláštním citovém poutu, které mne takřka odedávna pojí s tímto vynikajícím hudebním skladatelem. Pokaždé když slyším jeho hudbu, nemohu se nevrátit ve vzpomínkách do svého farního kostela, kde jsem jako chlapec, když o slavnostních příležitostech zněla některá z jeho mší, v srdci vnímal, jak mne zasahuje paprsek nebeské krásy, a tento dojem zakouším pokaždé - i dnes - když naslouchám této velkolepé, dramatické i klidné meditaci o smrti. U Mozarta je všechno v dokonalé harmonii, každá nota, každá hudební věta a nemůže tomu být jinak. I protiklady jsou smířeny a mozartische Heiterkeit – mozartovský klid obestírá všechno a v každé chvíli. Je to dar Boží milosti, ale také plod Mozartovy živé víry, která – zejména v jeho sakrální hudbě – dovede dávat zářivou odpověď božské Lásky, která dává naději, i když je lidský život drásán utrpením a smrtí.

V posledním dopise, který zaslal 4. dubna 1787 svému umírajícímu otci, píše právě o této poslední etapě pozemského života: „...už před několika lety jsem navázal velmi důvěrný vztah s touto upřímnou a drahou přítelkyní člověka – smrtí, takže její tvář pro mne už nepředstavuje nic děsivého, ale jeví se mi dokonce jako velice upokojující a potěšující! A děkuji Bohu, že mi umožnil v ní rozpoznat

klíč k našemu štěstí. Neuléhám nikdy, aniž bych nepomyslel na to, že druhý den už bych tu nemusel být. A přece by nikdo z těch, kteří mne znají, nemohl říci, že jsem ve společnosti smutný anebo že vnáším špatnou náladu. Za toto obdarování děkuji svému Stvořiteli a ze srdce to přeji každému ze svých bližních“. Tento Mozartův dopis vyzařuje jednoduchou a hlubokou víru, která se vynořuje i v této velkolepé modlitbě Requiem a zároveň nás přivádí k tomu, abychom události pozemského života intenzivně milovali jako dar Boží, pozvedali se nad ně a hleděli na smrt klidně jako na „klíč“ od brány, která vede k věčnému štěstí.

Mozartovo Requiem je vznešeným výrazem víry, která dobře zná tragičnost lidské existence, nezamíčuje její nejdramatičtější aspekty a proto je vyjádřením skutečně křesťanské víry, která si je vědoma, že celý život člověka je osvčován láskou Boží. Ještě jednou děkuji všem.“

Dialog hudby a víry

S tímto názvem vydalo před pár lety Radio Proglas soubor dvou CD se záznamem několika pořadů věnovaných dějinám sakrální hudby. Po letošní Svatovavřinecké pouti, kterou navštívili zástupci rozhlasu, se zmíněná CD dostala do sbírky naší farní knihovny a je přístupná.

Autoři pořadů Mons. Josef Hrdlička, Mgr. Jan Kupka a doc. Michal Altrichter se ve 26 dílech tohoto cyklu věnují vztahu hudby a víry od nejstarších známých gotických skladeb až po současnou hudbu konce 20. století. Některé pořady jsou zaměřené na konkrétní skladbu, jako např. Otče náš od L. Janáčka, jiné se dotýkají jednotlivých období liturgického roku. Skoro dvanáct hodin poslechu nám přiblíží duchovní hudbu mj. Bacha, Mozarta, Beethovena, Schuberta, Brucknera, Dvořáka, Poulence a Brittena.

Křest dětí a dospělých

První neděli po prázdninách, tedy 5. září byla v Domažlicích udělována dětem svátost křtu. Tímto obřadem byly do církve přijaty dvě děti: Tereza Císlarová (foto) a Ondřej Prak.

Křest dětí se uděluje jednou za měsíc, na první neděli. Dospěle zájemce o přijetí této svátosti čeká delší příprava – katechumenát, který začíná v polovině října.